

στέκωμαι, όπως τὸν βλέπω ἀναχωροῦντα καὶ κατόπιν
νὰ σκέπτομαι, ἂν δὲν ἐστάθην διὰ νὰ προσευχηθῶ.

* *

Ὁ Ἐμμανουὴλ Λυκούδης, ἐξ οἰκογενείας ἐπιφανοῦς ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου καταφυγούσης εἰς τὴν Ἑπτάνησον, ἦτο υἱὸς τοῦ συνταγματάρχου Στυλιανοῦ Πέτρου Λυκούδη καὶ τῆς Μαρίας Κυδωνάκη - Καλλέργη. Ἐγεννήθη ἐν Ναυπλίῳ τῇ 16|28 Ὀκτωβρίου 1849, ἐσπούδασεν ἐν Χαλκίδι, Πειραιεὶ καὶ Ἀθήναις, ἀνεκηρύχθη τῇ 1872 διδάκτωρ τῆς Νομικῆς, προσήλθε τῇ 1877 εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον, εἰς ὃν ὑπῆρτεν μετὰ παρομιώδους ἀφοσιώσεως μέχρι τοῦ ἔτους 1895 ὅπότε καὶ ἐτιμῆθη διὰ τοῦ ἀξιωματοῦ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Κράτους, παραιτηθεὶς τῇ 1905, ὅπως δικηγορήσῃ. Παρέχων δὲ ἕως τότε καὶ ἐφεξῆς, μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἐπισυμβάντος τὴν 13 Ὀκτωβρίου 1925, τὸ γνωμολογικὸν τῆς νομομαθείας καὶ εὐθυκρισίας του φῶς, ἐθεωρεῖτο δικαίως ὡς νομικὴ αὐθεντία.

Ὁ Ἐμμανουὴλ Λυκούδης ἦτο ἀκαταπόνητος μελετητῆς ὡς ἐκ τούτου δὲ πολυμαθῆς, γλωσσομαθῆς καὶ ἐγκυκλοπαιδικώτατος. Ἡ ἱστορία, ἡ κοινωνιολογία καὶ ἡ φιλοσοφία - ἰδίως αὕτη - τῶν κορυφαίων ἐν πολιτισμῷ ἔθνων, ἦσαν τελεία πνευματικὴ του ἰδιοκτησία.

Εἰς νεαρωτάτην ἡλικίαν ἤρχισε δημοσιεύων ἄρθρα καὶ διατριβάς, εἰς ἡμερολόγια, περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας - ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Φαίαιξ» κάποτε - ἀλλὰ κατόπιν καὶ εἰς τεύχη καὶ εἰς τόμους.

Καὶ δι' ἐκεῖνα μὲν, δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος ἐνταῦθα. Τὰ ἐσταχωμένα ἕμως ἔργα του, καθ' ὃ ἐτήρησα σημεῖωμα, εἶναι τὰ ἐξῆς χρονολογικῶς :

Λόγος εἰς Κανάρην (1877). — *Αἱ ἀπεργίαι ἐν Ἑλλάδι (1879).* — *Ἑλληνικαὶ κοινότητες ἀνὰ τοὺς αἰῶνας* [Προλεγόμενα, περιέχοντα πολυτίμους σχετικὰς γνώσεις καὶ βιβλιογραφικῶς ἐξηκριθῆναι, εἰς τὸ ἀνεπίδεικτον ἔργον του] : *Ἐκλογικὸς Κώδιξ (1889).* — *Διηγήματα (1920).* — *Τὸ σπιντάκι τοῦ γαλοῦ (1920)* — *Κίμων Ἀνδρεάδης (1920).* — *Ὀδοιπορικαὶ ἐντυπώσεις καὶ ἀναμνήσεις (1920).* — *Σελίδες 1921.* — *Γύρω ἀπὸ τὸν τόπον μας (1921).* — *Πέτρου Στυλ. Λυκούδη Γενεαλογία Βιογραφία Ἔργα (μέρος Β' 1921).* — *Ψαράδικες ἱστορίαι (1921)* — *Κυνηγετικαὶ ἱστορίαι (1922).* — *Ἀλήθειαι συκοφαντούμεναι ὡς παραδοξολογίαι (1922).* — *Πέτρου Στυλ. Λυκούδη Γενεαλογία Βιογραφία Ἔργα (Μέρος Α' 1923).* — *Νέα διηγήματα (1925).* — *Ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιον τῆς ζωῆς μου (1924—1925).* — καὶ † *Διάττοντες (1928).* —

* *

Ὡς ἐκ τοῦ συνοπτικοῦ καταλόγου τούτου, τῶν διεσπαρμένων ἔργων του, καὶ τῆς μελέτης αὐτῶν ἐξάγεται, τὰ δημιουργήματα τοῦ Ἐμμανουὴλ Λυκούδη δύναται νὰ διαιρεθοῦν εἰς ἱστορικά, βιογραφικά, νομικά, κοινωνιολογικά, φυσιολατρικά, ἀπομνημονευτικά,